ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ & Δ΄ ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Α1. Οι διαφορές αλλά και οι ομοιότητες των όρων «παιδεία» και «εκπαίδευση», είναι το θέμα που πραγματεύεται ο συντάκτης του παραπάνω κειμένου. Αρχικά, επισημαίνει τη σημασιολογική εξέλιξη της έννοιας «παιδεία» αναφέροντας τη σύνδεσή της με την παιδική ανοησία «παιδία», αλλά και την πλατωνική θεωρία κατά την οποία η παιδεία συνδέεται με την αρετή. Αντίθετα, ο όρος «εκπαίδευση» συνδέθηκε με τη διδασκαλία. Σύμφωνα με τον συγγραφέα λοιπόν οι δύο έννοιες δεν ταυτίζονται αλλά ούτε και αντιμάχονται. Και οι δύο στοχεύουν στην κατάκτηση της γνώσης ως έργο τόσο της πολιτείας όσο και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Η παιδεία όμως είναι πιο ελεύθερη πνευματική καλλιέργεια ενώ η εκπαίδευση είναι πιο συγκεκριμένη και υποχρεωτική διαδικασία.

Β1. **α)** Λάθος **β)** Λάθος **γ)** Σωστό **δ)** Λάθος **ε)** Σωστό

Β2. **α)** Ο επικρατέστερος τρόπος ανάπτυξης της τελευταίας παραγράφου είναι Σύγκριση – Αντίθεση.
Λέξεις κλειδιά: «Αντίθετα», «διαφορές».
Αντίστοιχα χωρία: «Η παιδεία είναι περισσότερο … υποχρεωτική».

β)

Ωστόσο:	αντίθεση
επομένως:	συμπέρασμα
προκειμένου:	σκοπός
Που πάει να πει ότι:	επεξήγηση
Κυρίως:	έμφαση

Β3.
- Οι αρχές της <u>εντοπίζονται</u> στον Αισχύλο και στον Σοφοκλή.
- Η ίδια λέξη […] σκοπίμως <u>συνδέεται</u> κάποτε τόσο με την *παιδία* όσο και με την *παιδιά*.
- […] το οποίο, όσο βλέπω στα λεξικά, <u>παρουσιάζεται</u> πρώτη φορά στον πλατωνικό *Κρίτωνα*.
- […] δημιουργεί σύγχυση εις βάρος και των δύο <u>παραγόντων</u> της κρίσιμης αυτής συζυγίας.
- Από εκεί και πέρα αρχίζουν <u>ευδιάκριτες</u> και λανθάνουσες διαφορές […].

β) αναβαθμίζεται → υποβαθμίζεται

μεταγενέστερη → προγενέστερη

επιτρέπουν → απαγορεύουν

ιδιωτική → δημόσια

διαφορές → ομοιότητες

Β4. **α)** αναβαθμίζεται, αναδεικνύεται

β) Ουδέτερο ύφος, πιο επίσημο, πιο σοβαρό και δίνει έμφαση στην ενέργεια του Υποκειμένου

Γ1. **Το ΝΕΟ … σχολείο**

Πρόλογος:

Ο 21ος αιώνας χαρακτηρίζεται από σύνθετα και πολύπλοκα προβλήματα αλλά και βαθιά ανθρωπιστική – ηθική κρίση. Το «νέο» σχολείο οφείλει να μην παρέχει μόνο ειδικές γνώσεις αλλά να εξοπλίζει τους νέους με ευρύτερα πνευματικά και ηθικά εφόδια.

1ο ζητούμενο:

→ Κριτική ικανότητα, διεύρυνση πνεύματος, όξυνση νου και φαντασίας.

→ Κατάκτηση αυτογνωσίας.

→ Σεβασμός στο διαφορετικό, ανθρωπιστικές αξίες, καταπολέμηση ρατσισμού…

→ Ηθικοποίηση: υπευθυνότητα, εντιμότητα, αξιοπρέπεια.

→ Δημοκρατική συνείδηση, ορθή πολιτικοποίηση.

→ Ενίσχυση οικολογικής συνείδησης.

2ο ζητούμενο

→ Καλλιέργεια διαλόγου.

→ Ομαδοκεντρική – μαθητοκεντρική διδασκαλία· ο εκπαιδευτικός δεν πρέπει να θεωρείται «αυθεντία».

→ Συμμετοχή σε εθελοντικές δράσεις της σχολικής κοινότητας.

→ Ενεργότερος ρόλος των μαθητικών συμβουλίων (5μελή, 15μελή) με την παρότρυνση και τη συνεργασία των εκπαιδευτικών.

→ Προγράμματα, ανταλλαγής μαθητών.

→ Αθλητικές διοργανώσεις.

Επίλογος

Συμπερασματικά, αντιλαμβανόμαστε ότι η παιδευτική λειτουργία του σχολείου είναι καταλυτική για την ομαλή και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου. Επομένως, κρίνεται απαραίτητο οι διδάσκοντες να βρίσκονται σε αγαστή συνεργασία, ώστε να επιτευχθεί ευρύτερη πρόοδος και ανάπτυξη

ΚΑΛΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ!!!

"ΘΕΜΕΛΙΟ" ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ Δ.Ε